

вращеніе търпѣхъ владѣніе-то на Рымляне-ты, и обхожденіе-то на послѣдній Рымскы управитель, Гессіи Флорусъ много помагаше да увеличи то-ва отвращеніе.

Най-сѣтнѣ избухнѣ въстаніе-то съ ясенъ шламыкъ и обѣе въ кратко врѣме, како огънь въ сухѣ дѣбравѣ, цѣлый-тъ народъ. Всички-тѣ шрѣдосторогателны срѣдства бѣхъ празни съ на-родъ кой-то бѣше раздрозненъ до лудость. Само Христіяни-тѣ въ Іерусалимъ смыслихъ ся за думы-тѣ Іисусовы (Лук. 21; 20) и приготвихъ ся за бѣрзо-то побѣгваніе; и царь-тѣ Агріппа о-шрѣдѣли за тѣхъ градецъ Пелла отъ татъкъ Йорданъ като прибѣжище. Други намѣрили може-быти прибѣжище и по-други мѣста, защо-то число-то на Христіяны-тѣ въ онова врѣме бѣше по-голѣмо отъ како было възможно да ся помѣстїть въ единъ малъкъ градецъ. Іерусалимъ быде обсаденъ отъ войскы-тѣ на Рымский-тѣ пѣлководецъ Веспасіянъ; и кога-то той быде избранъ за Рымскы царь, Титъ, сынъ му зель обсадж-тѣ на този по есте-ственno-то си положеніе, и чрѣзъ укрѣпленія тѣй чрѣзвычайно упазенъ градъ, кой-то освѣнъ това имаше и многочисленнѣ войскѣ въ стѣны-тѣ си. Въ врѣме въ кое-то Титъ обкражилъ градъ-тѣ, бѣше празникъ-тѣ Пасха, градъ-тѣ бѣше пѣленъ отъ безчисленнѣ-тѣ посѣтители кои-то бѣхъ дошли за празникъ-тѣ. Іосефи, Іудейскы лѣтописецъ казва: Почти цѣлъ народъ повече отъ единъ и половина миллионъ человѣци бѣхъ като въ единъ затворъ